

L'anglicanisme català veu amb bons ulls l'ordenació de la primera bisbe a Anglaterra

Dc, 4/02/2015 per Catalunya Religió

(David Casals i Vila -CR) L'any ha començat amb novetats a l'[Església d'Anglaterra](#), l'església mare de la [Comunió Anglicana](#): s'ha nomenat la primera [dona bisbe](#), un fet que des de les comunitats anglicanes catalanes es veu positivament.

D'aquesta manera s'ha posat fi a 22 anys de polèmica interna a l'Església d'Anglaterra per aquesta qüestió, que ha enforat als seus partidaris amb sectors tradicionalistes, més propers al posicionament que manté sobre aquest tema l'Església catòlica i les branques evangèliques més fonamentalistes.

L'any 1992, reunida en sínode, la institució va permetre a les dones accedir al sacerdocí; però fins ara havien tingut vetada la seva presència a llocs més elevats de la jerarquia eclesial. El juliol de l'any passat, el sínode va acordar iniciar els tràmits per la seva aprovació, que s'ha formalitzat aquesta tardor. El primer nomenament es va fer al desembre, i a finals de gener la reverenda **Bibby Lane** [fou consagrada](#) a la catedral de York.

S'espera que després d'aquest nomenament les dones vagin ascendint a l'episcopat anglicà a mesura que sorgeixin vacants. Els sectors més tradicionalistes de l'anglicanisme tenen una possibilitat que va instaurar l'any 2009 el papa Benet XVI: integrar-se en "ordenariats personals", on poden mantenir els propis rituals, i els sacerdots que estiguin casats ho segueixen estant.

Des de Catalunya

L'anglicanisme és una branca molt minoritària en el món evangèlic català. Hi ha dues grans comunitats històriques, la [parròquia de parla anglesa](#) de Barcelona i l'[Església de Crist](#) de Sabadell, ambdues amb una àmplia història.

L'obra de Sabadell va néixer fa més de cent anys, l'any 1903, i constava d'una església, l'única que va continuar oberta després de la Guerra Civil. No van tenir la mateixa sort altres congregacions, com la de Sant Vicenç de Castellet, Monistrol de Montserrat i Terrassa, que ja no van tornar a reobrir.

A Barcelona, s'ha constituït en els darrers anys una petita comunitat anglicana, que celebra el culte a la parròquia del Patriarca Abraham, a la Vila Olímpica, i també hi ha un grup a Reus, que de moment no té una seu física.

Totes aquestes congregacions formen part de la Iglesia Española Reformada Episcopal ([IERE](#)), la segona institució protestant en constituir-se a Espanya el 1880 mitjançant un sínode a Sevilla. Les diferents comunitats que la integren constitueixen una única diòcesi, que té la seva seu a Madrid.

L'estudiant de Teologia **Daniel Caravaca**, membre de la comunitat de la IERE de Barcelona, explica en declaracions a *CatalunyaReligió.cat* que un dels elements fonamentals de la seva doctrina és la igualtat de gènere. "Des de la IERE, el tema de les dones bisbe se celebra molt positivament, ja que a la nostra església, les dones poden ser bisbe des dels anys 90".

A Espanya, hi ha un únic bisbe home, i per ara no es preveu a curt termini la seva retirada. Sí que hi ha dones presbíteres que treballen a la IERE, però es dona la circumstància que totes són d'origen estranger.

D'altra banda, la comunitat de la IERE a Sabadell va comptar durant molts anys amb una rectora, **Susan Woodcock**, qui va ostentar el càrrec entre 1999 fins a la seva mort, fa [un parell d'anys](#).